

Prof. Dr. Ali Ekmekçi ile söyleşi

Interview with Prof. Dr. Ali Ekmekçi by Prof. Dr. Yılmaz Nişancı

Yılmaz Nişancı

Istanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul-Türkiye

Türk Kardiyolojisinin gelişiminde, klinisyen, hoca, yönetici ve bilim insanı olarak görev almış, katkıda bulunmuş değerli şahsiyetleri hatırlatmak, tanımayan gençlere tanıtmak ve bir kez daha şükranlarımızı sunmak, Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin önem verdiği zevkli bir görevdir. Bu sayımızda Prof. Dr. Ali Ekmekçi sayfalarımızın konuğu olacak. Prof. Dr. Ali Ekmekçi, hem ülkemizde ve İstanbul Tıp Fakültesi Kardiyoloji bölümü ve Anabilim dalının kuruluşunda, hem de Türk Kardiyoloji Derneği'nin kuruluşu aşamasında yapı taşı olmuş bir hocamızdır. Prof. Dr. Ali Ekmekçi'nin, Dünya kardiyolojisi için konusunda ilkleri başlatmış katkıları da mevcuttur (1-3). Yetiştirmiş olduğu öğrenciler de birer kıdemli hoca veya kardiyolog olarak çalışmakta veya emekliye ayrılmış bulunmaktadır. Bu nedenle, sayın hocamızı genç nesillere tanıtmamızın, geçmişini bir de O'nun ağzından dinlemenin zevkli ve yararlı olacağını düşündük. Sayın Hocamıza, bundan sonraki yaşamında mutluluklar diler, bize bu görüşme imkanını verdiği için şükranlarımızı sunarız.

One of the most important and elegant duty of the Anatolian Journal of Cardiology is to remember and remind to the young doctors the pioneering people in the field of Turkish cardiology science as a teacher, clinician and scientist. In this issue, Prof. Dr. Ali Ekmekçi is our guest who had essential works on the establishment of both the Department of Cardiology of Istanbul Medical School and Turkish Society of Cardiology. Prof. Dr. Ali Ekmekçi has important and innovative to World cardiology contributions (1-3). Even his previous students might be now retired or working as a senior cardiologist, we believe that to introduce Prof. Ali Ekmekçi once again to the young colleagues will be memorable and worth-

while. We express him our cordial respects for giving us this interview opportunity.

Prof. Dr. Yılmaz Nişancı (YN): Sayın Hocam, siz şu anda ülkemizde yaşayan en kıdemli kardiyolog ve hocamızsınız. Türkiye'de kardiyolojinin ayrı bilim dalı olarak kurulmasını, gelişmesini yaşadınız ve Türk Kardiyoloji Derneği'nin oluşumunda önemli katkılarınız ve görevleriniz oldu. Ayrıca, ülkemizde modern iç hastalıkları bilim dalının gelişmesinde ve birçok hocanın yetişmesinde çok önemli rolü olan Prof. Dr. Erik Frank ile de çalışmış bir kişisiniz. Dolayısı ile çok engin bir anarşiviniz olmalı. O dönemleri genç meslektaşlarımıza aktarmamız isteriz. Ama önce tıp eğitiminizden başlayabilir miyiz ?

Prof. Dr. Ali Ekmekçi (AE): Liseden 1942 yılında mezun oldum. Üniversite için 14 sınıf arkadaşımızla birlikte İstanbul'a geldik. İlk hedefim Teknik üniversiteye girmektir, daha doğrusu doktor olmayı düşünmüyordum. O sene ilk kez, Tıp Fakültesine sınavla öğrenci alınmaya başlandı. Arkadaşlarımızın ricasını kıramadım ve biz 11 kişi Tıp Fakültesi sınavını kazandık ve numaralarımız da peş peşe idi. Tıp Fakültesinde öğrenim dönemi sırasında ben en çok cezbeden durum, 2. Dünya savaşı sırasında ülkemize göç eden yabancı hocaların dersleri idi. Hocalarımız, Heilbron, Cozwick, Winterstein, Schwartz'dan feyz aldık ve onların etkileri ile yetiştik. Ancak o sıralar savaş yıllarıydı ve biz üç yaz döneminde askerlik talimi-eğitimi aldık. Ülkemiz savaşa katılsa idi, hazır asker olarak cepheye gidecektik. Ancak, İsmet İnönü'nün başarılı politikası ile ülkemiz savaşa katılmaktan kurtuldu. Yani talebelik yılları içinde askerlik mecburiyeti de yapılabilir, bir bakıma bizim durumumuz buna örnektir.

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Prof. Dr. Yılmaz Nişancı, İstanbul Üniversitesi, Çapa Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul-Türkiye
Tel: +90 212 232 58 16 E-posta: nisanaci@superonline.com

Çevrimiçi Yayın Tarihi/Available Online Date: 05.07.2011

©Telif Hakkı 2011 AVES Yayıncılık Ltd. Şti. - Makale metnine www.anakarder.com web sayfasından ulaşılabilir.

©Copyright 2011 by AVES Yayıncılık Ltd. - Available on-line at www.anakarder.com

doi:10.5152/akd.2011.127

Talebelik yıllarımızda antibiyotik yoktu, 1945'de sulfonamid bulundu, o zamana kadar biz dezenfektan kullanıyor idik. Sulfonamid, yanlış hatırlamıyorsam ilk kez İstanbul'da bir Macar profesör tarafından bulundu. Fakat, Türkiye'de üretimine izin verilmeyince, Macaristan'a gitti ve orada üretildi.

YN: Kardiyolojiye ilginiz nasıl başladı?

AE: Kardiyolojiye ilgim, dâhiliye kliniğine başlamam ile birlikte gelişti. O zamanlar, sadece göz, kulak ve elle muayene yapılırdı, bir de EKG tetkiki yeni başlamakta ve kullanılmaktaydı. 1935 yılında yazılmış, 35 sayfalık bir EKG kitabını ve Muzaffer Esat hocanın yazmış olduğu kardiyoloji semiyoloji kitabını ki 38-40 sayfalık bir kitaptır, daha önce TKD'ye verdim. Sadece muayene metotları ve bulgular vardır. Halbuki, şimdi görüyoruz, bu açıdan kardiyoloji ne kadar zenginleşti.

1945'de kardiyolojide ilk kıvılcım Amerika'den geldi. Dr. Courmand ilk invaziv uygulamayı yaptı. 1951 yılında, Prof. Dr. Frank buna çok önem verdi ve uygulanması için çareler aramaya başladı ve yanılmıyorsam, kendi imkanlarını seferber ederek, döviz bulmanın çok zor olduğu bir dönemde Amerika'den 2 kateter getirtti, kateterleri Remzi ve Nejat Hocalara vererek, doçentlik tezlerinde uygulattı.

YN: Prof. Dr. Remzi Özcan'ın anılarında da bu konu, Prof. Dr. Frank karısından nasıl para koparacağı konusu ile anlatılmıştı.

AE: O sırada, sterilizasyon ancak kaynatılarak yapılıyordu ve bu kateterler de bir süre sonra makarnaya döndü. Kateter odası olarak benim çalıştığım elektro odası, kayıt odası olarak kullanılıyordu ve kayıtlar fotoğraf tekniği ile yapılıyor, ardından banyo yapılarak traseler elde ediliyordu. O sırada röntgen altında yapılmayıp kateter koldan sokuluyor, takılır ise hasta 60 metre ilerdeki röntgen odasına götürülüyordu. Yani çok zor şartlarda, sabahın 8'inden akşamın 4'üne kadar uğraşıyorlardı. Bu kateterler 2 sene kullanıldı ve çok değerli çalışmalar üretildi.

Resim 1. Prof. Dr. Ali Ekmekçi Hocamızı en iyi temsil eden ve röportajı yapan Prof. Dr. Yılmaz Nişancı ile

İlk komissürotomi de 1954 yılında, İstanbul'da Fransız hastanesinde Dr. Benezek isminde bir Fransız tarafından yapıldı. Daha sonra Siyami Ersek grubu ve ardından da Cerrahpaşa grubu yaptı. Daha sonra açık komissürotomi, kapak replasmanı ve koroner baypas operasyonları başladı ve gelişti.

YN: Sizin özellikle elektrokardiyografi konusunda ilginizi, çalışmalarınızı ve hocalığınızı yakinen biliyoruz. Bu konuda neler aktarmak istersiniz?

AE: Öğrenciliğimde Frank hocadan imtihana girmiş ve çok başarılı olmuştum. Bu nedenle uzmanlık eğitimi için Prof. Dr. Frank'a başvururdum. Fakat kadro olmadığı için, beni kliniğe "supervolonter" olarak kabul etti. Süper volonter demek, kadrosuz ve maaşsız çalışmak demektir. İki ay kadar sonra, beni elektroya bakan Dr. Aleko'nun yanında çalışmaya gönderdi. Aleko'da bir doktorun oğluydu ve Prof. Dr. Frank ailesinin yakın dostlarıydı. Aleko çok sorunlu biriydi. Banyoda hazırlanan EKG'ler bin bir meşakkatle hazırlandıktan sonra, Aleko'nun bir bakımına değerlendirilmesine veya onayına sunuluyor ve ardından da servise gönderiliyordu. Elektro'ların değerlendirilmesi Aleko'nun keyfine kalıyor idi. Ben devamlı Aleko'yu mecburen rahatsız etmek zorunda kalıyordum. Ama Aleko da bana hiçbir şey göstermiyor, öğretmiyordu. Bir gün Prof. Dr. Frank beni makamına istedi, gittiğimde Aleko yanında ayakta duruyordu. Hoca bana 4 tane yabancı elektro kitabı verdi ve "bu kitapları oku, çalış ve bundan sonra bu herife bir şey sorma" dedi gayet kızgın bir tavırla. Daha sonra Aleko ayrıldı ve ben elektronun şefi oldum. Zorunlu olarak kendimi eğitmek durumunda kaldım. Fakat benim esas elektro eğitimimde Amerika'da iken, Japonya Nagoya Üniversitesi Profesörlerinden Hideo Toyoshima'nın rolü oldu. Kendisi aynı zamanda elektrik mühendisi idi ve intrasellüler elektrofizyolojiyi çok iyi biliyordu. Onunla ilk samimiyetim, benim ST değişikliklerinin hücre içi ve dışı katyonik gradiyent değişmelerinden kaynaklandığını göstermemden sonra başladı. Zaten bu konu nedeni ile Prinzmetal bana darıldı. Hadise şöyle oldu: Amerika'ya gittiğimde, köpek anatomisi hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Fakat laboratuvarında Freddy adında cin gibi bir teknisyen vardı ve köpek anesteziğini, deneye hazırlanmasını, her şeyi çok iyi biliyordu ve bana öğretti. Laboratuvara başladıktan 2 hafta kadar sonra, laboratuvar şefi olan Prof. Dr. Prinzmetal, Honolulu'ya uzun bir tatile gideceğini ve o süre zarfında, bana, koroner arterlerin ligatürden önce ve sonra basınç değişikliklerini "kesintisiz" olarak kaydetme görevini verdi. İlk kez deneysel olarak koroner dolaşımı baypas edip açığa alarak bu deneyi kolayca yaptım, sistemi kurdum fakat vaktim kaldığı ve hazır deney hayvanı imkanı olduğu için, daha evvel merak ettiğim konuda kendi araştırma- ma devam ettim. Yani, sodyumu sabit tutup potasyumu arttırarak ve azaltarak, aynı şekilde potasyumu sabit tutup sodyumu arttırarak ve azaltarak hazırladığım miyarları koroner arter içine enjekte ettim. Hiperpotasemide inanılmaz ST elevasyonları oluştu. Sodyumu azaltınca da ST depresyonları gördüm. O güne kadar Prinzmetal ST depresyon ve elevasyonlarını yanlış yerde

aramakta ve mantıksız araştırmalar yaptırmaktaydı. Prinzmetal, ST elevasyonunu iskemide harap olan hücrelerden açığa çıkan maddelere bağlıyordu ve her gün birkaç hayvanda deney yaparak, perikart boşluğunda toplanan sıvının tahlilini yaptırıyor veya ST depresyonu yaratmak için fazla miktarda kan alıyordu. Bu deneylerin ve şartların fizyolojik olmadığını söylüyordum kendisine. Potasyum fazlalığının etkileri konusunda ise Prof. Dr. Frank benim aklıma yerleştirmişti. Kliniğe başladığımda çok diyabet koması ve ölüm görüyorduk. Bu komalarda ve ölümlerde, potasyumun rolüne inanıyordu, hastalarda ölüm öncesi ST elevasyonu, bradikardi gibi bulgular oluyor, bunu potasyum fazlalığına bağlıyordu. Üremiklerde de aynı durum söz konusuydu. Prof. Dr. Orhan Ulutin ve bir asistan yüksek dozda potasyum içerek kendi üzerlerinde deney yapmaya gönüllü oldular. Hocanın bize verdiği güven ve inanç bu kadar fazlaydı. Prinzmetal tatilden döndükten sonra, deney sonuçlarını görüşmek için, beni Beverly Hills' deki malikanesine davet etti. Ben bu arada, kendisine danışmadan, hayvanlar zayı edilmeden önce yaptığım kendi deneyimimi söyledim ve traseleri gösterdim. Hoca adeta mosmor oldu, hiç konuşmadı ve salonu terk ederek beni yalnız bıraktı. Uzun süre bekledim, gelmeyince hizmetçiye, laboratuvara gideceğimi söyleyerek ayrıldım. Ertesi günler, bana hala kendi deneyini yaptırmaya devam etti. Fakat konuşmamız, temasımız kesildi. Bu durum iki hafta kadar devam etti ve sonunda bana haber göndererek niçin telefona gelmediğimi ve konuşmadığımı sordurttu. Ben de bu merkeze, kendisi tarafından davet edildiğimi, benim de hekim olduğumu ve hekim gibi karşılıklı tartışmamız olmayacaksa, memnun değilse, kontratımı feshedebileceğini söyledim. O sırada laboratuvara Prof. Dr. Toyoshima da geldi. Toyoshima benim sonuçlarımı görünce çok etkilendi ve heyecanlandı, Prinzmetal'le görüştü ve sonunda Prinzmetal, Polonya'dan gelen ve bize katılan bir doçentle birlikte üçümüzü evine davet etti. Toyoshima sonuçları açıkladı ve Prinzmetal de bunun üzerine hemen bir miktar daha deney yapıp, hemen yayınlamamızı söyledi. Bu arada samimi bir hava oluştu ve laboratuvar da doktor olarak 3 kişi olunca bir laboratuvar şefine ihtiyaç olduğunu söyledi. Ben Toyoshima'yı önerdim, ama Toyoshima, benim olmamı hepimize kabul ettirdi. Böylelikle laboratuvar şefi de oldum. Ama Toyoshima'dan çok şey öğrendim. Toyoshima'nın büyüklüğünü bu şekilde anlatmak isterim.

YN: Peki hocam, siz derdiniz anlatamadığınız için mi bu durum olmuştu?

AE: Yok canım, beni dinlemiyordu, adam yerine koymuyordu, çünkü benim bir titrim yoktu.

YN: Peki hocam, bu merkezi nasıl ayarlamıştınız?

AE: Olay tamamen tesadüf gelişmişti. Samatya Hastanesinde yatan bir hastanın EKG'sinde acayip ST elevasyonları ve daha sonra tamamen normalleşmesi görülünce, benim görmemi istediler. Hasta göğüs ağrısı ve senkop geçirmiş, daha sonra da

ağrının geçmesi ile birlikte her şey düzelmiş. Bu durumun klasik angina EKG bulgularına benzemediğini düşünerek, o sırada bu alanda en ünlü olan Prinzmetal'e gönderdim ve "biz yeni bir tür angina düşünüyoruz" dedim. Prinzmetal elektroyu çok beğendi, yayınlama konusunda bizden izin aldı ve kendisinin bizzat müşahade etmediğini fakat, literatürden topladığı 22 vaka ile birlikte yayınlama iznini istedi. Bu arada kendisi ile çalışıp çalışmayacağımı sordu, yani kendisi davet etti.

YN: Toyoshima ile çalışmalarınızın sizin için özel bir önemi var sanırım.

AE: Evet, Prinzmetal ile sorunlarımızı halledince, Toyoshima ile intrasellüler çalışmalara ağırlık verdik. ST elevasyonu, ilk defa 1925'de Hardy tarafından tanımlanmıştı ve ST depresyonunda resiprok değişiklik olduğu 1932'de öne sürüldü. Halbuki, bizim deneylerimizde epikardiyal kayıtlarda 1 mm'lik ST depresyonunun olabilmesi için subendokardiyal bölgede minimum 4 mm ST elevasyonun olması gerektiğini gösterdik. Bu nedenle, ST depresyonunun da primer bir sapma olduğunu gösterdik.

YN: Sizin öncülük ettiğiniz hücre içi çalışmaların temeli Amerika'da yaptığınız araştırmalara dayanmakta değil mi?

AE: Evet, öyle de denebilir. Fakat, Türkiye'de planladığım çalışmaları, çeşitli nedenlerle istediğim şekilde yapamadık. Hipertansiyonlularda da hücre içi elektrolit kompozisyonunun ve iyon transportunun farklı-anormal olduğunu ve bunun genetik bir geçişinin olduğunu düşünüyordum ve ön çalışmalarımız da bunu destekliyordu, ama çalışmalarımızı çeşitli sebeplerle sürdüremedik.

YN: Sizi üzen olaylar nelerdir?

AE: Tasarladığım çalışma ortamını bulamadım. Uzun süren deneysel çalışmalar sonrası kliniğe uyumda zorlandım.

YN: Türk Kardiyoloji Derneği'nin kuruluşunda en önemli kişilerdensiniz. Öyküsünü bir de sizden dinleyebilir miyiz?

AE: Bu da çok enteresandır. Amerika'da benim çalıştığım laboratuvarın yanında Prof. Dr. Eliot Corday' in de bir laboratuvarı vardı ve o da aritmiler üzerinde çalışıyordu, fakat hücre içi elektrolitler konusunda pek bilgisi yoktu. Zaman içinde onunla yakın dostluğumuz gelişti. Yurda döndükten sonra, Eliot Corday'den bir mektup aldım. O sırada UCLA'nin hocasıydı. Mektup, American College of Cardiology'nin uluslararası "post-graduate" kurs olarak, eğitim programı hazırlaması ve harp sonrası "şirinlik" projesi olarak, Dünyanın değişik yerlerinde kurs vermek üzere hükümetçe görevlendirildiğinden söz etmekteydi. İlk olarak da Budapeşte'de verilmesi kararlaştırılmış. Mektupta, "Budapeşte'ye gelmişken Türkiye'ye de gelmek isteriz ve size hiçbir mali yükümüz olmayacak, fakat bizi Türkiye'ye davet ettirir misiniz" demekteydi. Bu mektup bana Amerikan

Sefareti aracılığı ile geldi. Ben bu mektubu, o sırada Rektör olan Ekrem Şerif hocaya gösterdim. Ekrem Hoca şatafatlı bir davetiye gönderdi ve USC' nin Rektörü George Griffith, ünlü Sodeman (Remzi Hoca daha sonra onun merkezine gitti), Prof. Dr. Aydın Aytaç'ın hocası Osler Abott ve Samuel Bennet gibi o zamanın en ünlü hocaları birlikte geldiler. Bir hafta boyunca sabahdan akşama kadar seminerler yapıldı. Son gün yemekte, Samuel Bennet, tekrar bizim gelmemizi istiyorsanız, bizim muhabatımız olarak bir dernek kurmalısınız önerisinde bulundu. Bu grup içinde, Reşat Garan, Remzi Özcan, Nejat Harmancı, Nihat Dorken, ben, Aydın Aytaç, Kenan Binak vardı. O grup, 1967 ve 1974 yıllarında tekrar geldiler. Yani derneğin kurulmasında Samuel Bennet'in ısrarı ve yol göstermesi etkili olmuştur. Nihat Dorken hemen faaliyete geçti ve kardioloji ile uğraşan 28 kişi kurucu üye buldu, dernek kuruldu. Ben 1970'e kadar sekreter yardımcılığı ve sekreterlik görevini üstlendim; bu dönemde maalesef çok kısıtlı sayıda üye kaydı yapıldı. Dernekte, 1970 yılında sekreter oldum, üye sayısı kısıtlı iken, hemen 160-170'e çıktı. Önceleri, tebliğleri yazmak için kâğıdımız yoktu, derneğin parası yoktu. İsrail ile açtığım bilimsel kapı ve ilişki, siyasi sebeplerle kapandı. Prof. Dr. Neufeld ile çok verimli toplantılar yaptık. Türk Kardiyoloji Derneğinin, Avrupa Kardiyoloji Derneği ile bağlantısı, Prof. Dr. Neufeld aracılığıyla oldu.

Sekreterlikten sonra, TKD ile ilişkimi kestim, ilgilenmem de gerekmiyordu, götürülenler de başarı ile götürüyordu. Türk Kardiyoloji Derneği yönetiminin Ankara'ya da geçmesini ben arzu ettim. Ama bu daha sonra olabildi. Fakat, Ankara'dan Hocaların derneğe alınmasında özel gayret sarf ettim. Zaten Ankara'lı hocalar da, bunu fazlası ile hak ediyorlardı.

YN: Türk Kardiyoloji Derneği Arşivi nasıl oluştu?

AE: İlk 4 sayı benim genel sekreterliğimde, bir bakıma benim gayretlerimle çıktı. O zaman çok ciddi basımevi kalitesizliği sorununuz vardı, yerli matbaayı bu işe adapte etmek çok zordu ve o nedenle ilk sayılar bir yığın hatalarla çıktı. Sonra bunu ıslah eden, Altan Onat oldu. Bu işe gönül verdi ve bu konuda çok başarılı oldu. Ben doğrusu bu matbaa işini bilmiyordum.

YN: Günümüz modern kardiyolojisi içinde çok çeşitli çalışma alanlarından, hangi alanda çalışmayı arzu ederdiniz?

AE: Diğer alanlarda pek çalışma imkanım olmadı, çünkü yoktu. Yine de sellüler elektrofizyoloji alanında çalışırdım diyorum.

YN: Sizi en çok üzen anılarınız?

AE: Yurt dışından döndükten sonra doğrudan kardioloji ile ilgilenemedim. Bir süre radyoloji bölümünü, bir süre intaniye servisini yönettim. Daha sonra bölümlere ayrılınca, kardioloji ağırlıklı olarak çalışma imkânı buldum. Kardiyoloji ile ilgim, sadece dernek faaliyetleri ve elektro çalışmaları idi. Kardiyolojide de

her zaman çok rahat olmadım. Akademik ortamda mücadele ve ilişkiler bana göre, çok hoşlandığım tarzda değildi. O nedenle araştırmalarımı klinik araştırmalar şeklinde yapamadım, yapmadım. Bir de, çok üzüldüğüm bir durum, Çapa'dan ayrılırken kimseyle vedalaşamadım.

YN: Bizlerin ve öğrencilerinizin o zaman çok üzüldüğünü söyleyebilirim. Yaşadığınız dönemde sizde büyük iz bırakan olaylar nedir?

AE: Ben Atatürk dönemindeki coşkulu faaliyetleri ve devrimleri yaşadım. Fakir ortamda son derece mutlu idik. Hatay'ın bize geçmesi, Mondros Mütarekesi sevincini yaşadık. 1939 yılında da savaş başladı. Bu dönemde ulus olarak çok sıkıntılar çektik. Ama önce de söylediğim gibi savaşa girmemiş olmamız büyük kazançtır.

Hekimlik hayatımda, mezun olduğumda sıtma ve Tbc çok yaygındı. Ama sıtma ve Tbc savaşı çok başarılı yapıldı. İki ay kadar sıtma mücadelesinde çalıştım. 1950-1960 yılları arasında hemen her ay konstriktif perikardit görürdük, hatta üç hocamızın peş peşe doçentlik tezi konstriktif perikardit idi. Bu kadar sık olan bir tabloydu.

YN: Hekimlik felsefeniz konusunda sizin çok çarpıcı bir değerlendirmeniz vardır. Bunu bir kez daha sizden duyabilir miyiz?

AE: Bana göre, ülkemizde en namuslu ve saygıdeğer meslek sahipleri hekimlerdir. En büyük fedakârlık hekimlerden gelmiştir. Ama hekimlik dışı bir meslektir derim, her zaman başı eğiktir, küfür de yese dayak da yese, hekim karşılık vermez, veremez. Çünkü karşısındaki hastadır, zavıftır. Meslek hayatımda hekimlerin sırtına en çok binenlerin de politikacılar olduğunu gördüm.

YN: Sigaraya devam ediyor musunuz? Siz çok sıkı bir sigara içicisidiniz.

Resim 2. Prof. Dr. Ali Ekmekçi torunları Cem ve Nil ile birlikte

AE: Yedi sene evvel bıraktım. Ama ilginç bir anı olarak, Adana'da bir toplantımız vardı, panelist olarak, zamanın ünlü kardiyolog hocaları, Remzi hoca, Altan hoca, ben ve başkaları vardı ve hepimizin elinde birer sigara vardı.

YN: Çalışma arkadaşlarınızdan en çok kimi severdiniz?

AE: En çok Kadri Hoca'yı (Işık) severdim, çok samimi, içten, doğal bir kişiliği vardı.

YN: Hoca olarak, kıdemli kardiyolog olarak, hekim olarak, bilim adamı olarak ve geçmişe şahitlik etmiş biri olarak, hocamız Prof. Dr. Ali Ekmekçi'nin anılarından kısa bir bölümü aktarmaya çalıştık. Kendisine sağlık ve mutluluklar içinde uzun yıllar dileriz.

Sohbetimizin sonunda Hocamızın torunları geldi ve Hocanın yüz ifadesi adeta değişti, farklı bir boyuta geçti.

İstanbul, Mayıs 2011

Kaynaklar

1. Prinzmetal M, Ekmekci A, Toyoshima H, Kwoczynski JK. Angina pectoris. III. Demonstration of a chemical origin of ST deviation in classic angina pectoris, its variant form, early myocardial infarction, and some noncardiac conditions. Am J Cardiol 1959; 3: 276-93.
2. Prinzmetal M, Ekmekci A, Kennamer R, Kwoczynski JK, Shubin H, Toyoshima H. Variant form of angina pectoris, previously undelineated syndrome. JAMA 1960; 174: 1794-800.
3. Ekmekci A, Toyoshima H, Kwoczynski JK, Nagaya T, Prinzmetal M. Angina pectoris. IV. Clinical and experimental difference between ischemia with S-T elevation and ischemia with S-T depression. Am J Cardiol 1961; 7: 412-26.